

SURİYE’de HAKSIZ SAVAŞ

ANKARA KALESİ - 181

Prof. Dr. Anıl ÇEÇEN

Bütün dünya Suriye’deki gelişmelere kilitlenmiş bir aşamaya gelmiş ve bundan sonra neler olacağını bekler bir hale gelmiştir. Dünyanın en büyük 20 ekonomisini temsilen 20 büyük devletin bir araya geldiği G-20 zirvesinin başlıca konusu olarak Suriye gündeme gelirken, bu konuda nasıl davranılacağına ilişkin olarak devletlerin ikiye bölündüğü bazı kararsız ve çekimser devletler yüzünden bu zirve toplantısından bütün insanlığı temsilen bir karar çıkamadığı görülmüştür. ABD’nin başını çektiği ülkeler Suriye olaylarına müdahale isterken Rusya Federasyonu’nun yönlendirdiği ülkeler de böylesine bir dıştan müdahaleye gerek olmadığını söyleyerek, yeni bir askeri harekete karşı çıkmışlardır. Böylece dünyanın ikiye bölündüğü bir noktaya gelirken, bu aşamada Suriye’deki çatışmalar artarak devam etmekte ve potansiyel bir dünya savaşını sürekli olarak gündemde tutmaktadır. Önceleri ciddiye alınmayan bu ülkedeki gelişmelerin her geçen gün artması ve zamanla tırmanarak ciddi bir küresel sorun haline gelmesi karşısında artık insanlığın bir şeyler yapması gerektiği konusunda herkes anlaşmakta, ne var ki bütün dünya ülkelerinin üzerinde birleştiği bir ortak çözüm yolunda anlaşma sağlanamadığı için, çatışma olayları ve terör her geçen gün tırmanarak Suriye dışındaki bölge ülkelere zarar vererek **dünya barışını doğrudan doğruya tehdit etmektedir.**

Birinci dünya savaşı sonrasında, batı emperyalizminin iki büyük güçlü devleti olarak İngiltere ve Fransa Osmanlı İmparatorluğu sonrası için merkezi alanın haritasını kendi bakış açılarına göre çizmişler ve bugünkü Orta Doğu’nun siyasal yapılanmasını ortaya koymuşlardır. Yirminci asrın başlarında İngiltere ve Fransa ikilisi birinci dünya savaşının galipleri olarak kendilerinde bu hakkı görürken karşılarında onların çizmiş olduğu haritaya karşı çıkacak bir güç yoktu. Ne var ki, aradan geçen bir yüzyıl sonrasında dünyanın güç dengeleri değişmiş, İngiltere’nin yerini Amerika Birleşik Devletleri, Fransa’nın yerini de İsrail almış ve bu iki güçlü ülke, öncelikle İsrail’in güvenliği için merkezi coğrafyada yeni bir yapılanma arayışı içerisine girmişlerdir. Bölgenin en küçük ülkesi olarak ikinci dünya savaşı sonrasında Osmanlı toprakları üzerinde kurulmuş olan bu Yahudi devleti dünyanın başına bir çok sorun açmıştır. İkinci dünya savaşı sonrasında bölgeye ABD’nin gelmesiyle başlayan Siyonist devlet yapılanması yüzünden, Orta Doğu’da sıcak olaylar durmak bilmemiş ve sürekli olarak devam eden Arap-İsrail savaşları, merkezi topraklarda barışı ortadan kaldırmıştır. Siyonizmin dünya egemenliği doğrultusunda oluşturulan bu küçük devletin, gelecekte tek başına

ayakta kalamayacağı ve bu nedenle kesinlikle büyümesi için Büyük İsrail planının ABD'nin Büyük Orta Doğu projesi üzerinden uygulama alanına aktarıldığı görülmüştür.

Soğuk savaş yıllarında Müslüman Arap devletleri bir araya gelerek, batı emperyalizmi tarafından bölgeye monte edilen küçük devleti ortadan kaldırmak için çok uğraşmışlar, ne var ki yarım yüzyılı aşan savaşlar döneminde bu amaçlarını gerçekleştirememişler, ABD ve Siyonist lobilerin desteğine sahip olan İsrail bütün saldırıları geri püskürterek kendini savunmuş, sahip olduğu ileri teknoloji sayesinde de varlığını güçlendirerek Orta Doğu'da işgal ettiği toprakları her geçen gün genişletme şansını dünya konjonktüründen yararlanarak elde etmiştir. Küçük İsrail kuruluşunu savaşlarla bölge ülkelerine zorla kabul ettirdikten sonra her sene Büyük İsrail hedefi doğrultusunda ilerlemelerini sürdürerek kendisini çevreleyen bütün Arap devletlerinden toprak kazanma yoluna gitmiştir. Birleşmiş Milletlere üye olan bölgedeki Arap devletlerinin sınırları ve kendi ülkelerindeki hegemonyaları uluslararası hukuk tarafından tanınarak güvence altına alındığı için, her defasında işgalci devlet olarak İsrail haksız bulunmuş ama Siyonist lobiler aracılığı ile hem dünya ekonomisini hem de büyük devletlerin politikalarını kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmesini başaran İsrail büyümeğe devam etmiştir. İsrail'in büyümesiyle birlikte toprak kaybeden komşu ülkeler de küçülmeğe ve parçalanarak dağılmaya doğru sürüklenmişlerdir. Haritada İsrail'e komşu olan tüm bütün Müslüman devletler bir anlamda Yahudi devletinin fiili işgali ve saldırıları ile yarım yüzyıldır uğraşmak zorunda kalmışlardır. Bir anlamda İsrail işgalci devlet olmanın yanı sıra sürekli savaş devleti haline de gelmiştir. Uluslararası hukuka göre yasal bir örgütlenme olması gereken bir devletin sürekli savaş örgütü konumuna gelmesi beraberinde bir çok haksız uygulamaları da gündeme getirmiştir.

Savaşların toplu katliam ve cinayetler olarak gerçekleşmesiyle, insanoğlunun en temel hakkı olan yaşam hakkının elinden alındığı görülmektedir. Yaşama gelen her canlı gibi insanlar da bu dünya da yaşayabildikleri en üst sınıra kadar canlı kalmağa çaba sarf ederken, çeşitli saldırılar, terör olayları ve işgal girişimleri sonucunda gündeme gelen savaşlar ve sıcak çatışmalar yüzünden insanların hayatlarını kaybettikleri görülmekte ve insan haklarının en temelinde var olan yaşam hakkının tümüyle gasp edildiği ortaya çıkmaktadır. Bu yüzden savaşlar için düpedüz cinayet demek doğrudur ve bu yüzden yaşamsal zorunluluk olmadıkça bütün savaşlar cinayettir. Yaşam haklarına saldırıldığı için insan haklarına aykırıdır. İnsanoğlunun en temel haklarını elinden alan, onu ölüme mahkum eden savaşların hiçbir biçimde savunulması mümkün değildir. Bu sorun, ilk çağlardan günümüze kadar insanların düşüncelerini işgal etmiş ve kalıcı bir çözüm üretilmeğe çalışılmıştır. Ne var ki, toplumlar içerisindeki güç kavgası ve gücü ele geçirenlerin kendi çıkarlarını insan topluluklarına zorla dayatması yüzünden bir türlü kalıcı bir barış ortamı elde edilememiştir. Güç sahipleri ve merkezleri kendilerini her şeyin ortasına oturturken, dünyaya olan bakış açılarını genel geçer bir tutum olarak toplumların bütününe benimsetmeğe çalışmışlardır. Bu yüzden de, var olan gerçek koşullar ve uluslar arası konjonktür bütünüyle kavranmadığı için güç merkezlerinin yanıltıcı bakış açıları kamuoyunda belirleyici olmuştur. Gücü ele geçiren her zaman daha fazlasını istemiş, rakiplerini devre dışı bırakabilmek için de akla gelen her yolu denemiştir.

Zamanla her şey ile beraber toplumlar da gelişmiş ve güç merkezleri de eskisine oranla daha da kuvvetlenerek küresel bir hegemonya düzeni arayışı içerisinde girmişlerdir. Emperyalizm ve sömürgeciliğin tarihi insanlığın bu doğrultuda yaşadığı dönemleri bugünün kuşaklarına

öğretmektedir. Orta çağ sonrasında insanlık yeryüzü kıtalarına yayılırken emperyalizm ortaya çıkmış ve zaman içerisinde elde edilen yeni ülkeler de sömürgecilik olarak devam etmiştir. İşte bu durum, dünya gündemine haksız savaş kavramını sokmuştur. Yeryüzü kıtalarına yayılmak ve buralardaki ülkeleri ele geçirmek, ülkelerin yer altı ve yerüstü zenginliklerine el koymak, bunları sömürerek fazlasıyla zenginleşmek her yönü ile haksız ve adaletsiz bir durum yarattığı için, kanlı savaşlardan kurtulmak için insanlık bir arayış içerisinde girmiş ve orta çağ sonrasında, evrensel bir barış düzeni oluşturulabilmesi için, ebedi barış düşüncesini sağlama doğrultusunda uluslar arası hukuk düzeni arayışı öne çıkmıştır. Evrensel hukuk düşüncesinin öncüsü olan Hollandalı düşünür Hugo Grotius, ebedi barış konusunu öne çıkararak, insanlığın yerküre üzerinde savaşı ve çatışmasız bir düzen içerisinde yaşayabilmesi için, ebedi barış idealinin her zaman için herkes tarafından korunması gerektiğini vurgulamıştır. Herkesin sahip çıkacağı bir ebedi barış ilkesinin insanlığı sonsuza kadar her türlü savaştan ve sıcak çatışmalardan koruyacağı inancı ile devletler hukukunun kurucusu kendinden sonrası için haksız savaşların önlenmesi için böylesine bir yaklaşım sergilemiştir. Onun açtığı yoldan ilerleyen hukukçular da, evrensel bir barış düzeninin kalıcı bir biçimde oluşturulabilmesinin arayışı içinde olmuşlardır. Birleşmiş Milletler örgütü bu amaçla kurulmasına rağmen bir türlü kalıcı barış ortamı ebedi barış düzenine dönüştürülemedi.

Savaşlar genel anlamda hep haksız eylemler ya da saldırılar olduğu için, her zaman hukuk biliminin inceleme alanı içinde olmuştur. Hukuk bilimi ya da düzenleri her zaman için haksız savaşlara karşı çıkmış ama bir saldırı ya da işgal eylemi ile karşı karşıya kalan devletler, toplumlar ve insanların kendilerini korumak ve kazanılmış haklarını elde tutabilmek doğrultusunda savaşlara girmesini haklı savaş olarak haksız girişimlerden ayrı tutmuştur. Türkiye cumhuriyetinin kurucusu büyük önder Atatürk'ün de isabetle ifade ettiği gibi, savaşlar eğer yaşamsal bir zorunluluk yoksa cinayet olarak kabul edilmiş ve bu doğrultuda uluslararası mahkemeler aracılığı ile devletler, hükümetler ya da yönetimler yargılanarak cezalandırılmışlardır. İnsanlığın ortak vicdanı her haksız savaş girişiminde kanama geçirirken, böylesine haksız bir saldırıya maruz kalan tarafların da kendilerini ve haklarını koruma doğrultusunda bir savunma savaşına girişimlerini de hukuk açısından bozulan dengelerin yeniden kurulabilmesi için uygun görmüştür. Devletler hukuku disiplini içinde bu gibi konular ele alınırken, hukuk biliminin koruyucu, önleyici, haksızlığı giderici, bozulan dengeleri yeniden kurucu ve bütün hak ve özgürlüklere dikkat eden nesnel yaklaşımları çerçevesinde haksız savaşlar önlenmeye çalışılmış, haksız saldırılara maruz kalan kesimlerin ise haklarını koruma doğrultusunda haklı bir meşru müdafaa savaşına girişimleri ise haklı savaş anlayışı doğrultusunda hukuka uygun olarak görülmüştür.

Haklı savaş doktrini her türlü haksız savaşı baştan mahkum ederek önlemeğe çalışmış, zorla çıkartılan savaşları ise önlemeğe çalışmıştır. İlkel dönemlerden sonra nüfusun artmasıyla insanlık yeryüzünde yayılırken, orta çağ ve yeni çağlar da her zaman için savaşlar gündem de olmuş, bazen dinler arası bazen da toplumlar ya da devletler arasındaki çekişmeler yüzünden haksız savaşlar insanlığın gündeminden eksik olmamıştır. Haklı savaş kuramına göre bir savaşın yasal zeminde meşru olabilmesi için öncelikle hukuk düzeni tarafından tanınmış olan haklı bir nedene dayanması gerekmektedir. Bir savaşın hukuk düzeni tarafından haklı olarak kabul edilebilmesi için, haklı neden koşulu önceliklidir. Bunun yanı sıra, yasalar tarafından tanınmış olan meşru bir otorite ve hukuka uygun bir amaç da haklı savaşın ana koşulları içerisinde yer almaktadır. Haklı savaş doktrini, bu gibi

koşullara sahip bulunmayan her türlü sıcak çatışma ya da saldırı girişimlerini haksız savaşlar içerisinde görerek, bu gibi durumların önlenmesi doğrultusunda ne gibi önlemler alınabileceğini ortaya koymaktadır.

Bir ülkede gücü ele geçirenin o ülkenin bütününde hegemonyasını sağlayabilmek için yaptığı saldırılar gibi, ülke dışı alanlara kayarak daha geniş hegemonya alanları yaratmak girişimlerini de haklı savaş doktrini önlemeğe çalışmakta ve bu yoldan savaşlara giden yolun önünü kesmeğe çaba göstermektedir. Her açıdan çatışma ve saldırıları önleyecek hukuk düzenlemeleri, haklı savaş teorisinin gerçeklik kazanmasına yardımcı olmakta ve bu doğrultuda sürekli barış ortamını tesis ederek geleceğe dönük kurumlaştırmayı hedeflemektedir. Bir yerde ya da ülkede hukuk düzeni varsa, böylesine bir yapılanma içerisinde hiçbir biçimde haksız savaşlara yer yoktur ve haklı savaşlar da ancak istisnai bir biçimde kendini ve haklarını koruyacak bir meşru müdafaa olarak tanınabilmektedir.

Yirminci yüzyılın koşullarında hukuk düzenlerinin daha da geliştirilmesi ile ortaya çıkan insan hakları arayışı sürecinde, savaşların bu gibi hak ve özgürlükleri yok etmemesi için bir tampon mekanizma ya da hukuksal bir güvence yapılanması olarak insancıl hukuk düzenleri düşünülmüştür. Hukuk düzenlerinin bütünüyle önleyemediği, insan hakları örgütlenmesinin önüne geçemediği her türlü haksız eyleme karşı son noktada saldırıya maruz kalan toplulukların ya da ülkelerin yaşam koşullarını güvence altına alabilme doğrultusunda insancıl hukuk devreye girmektedir. Özellikle, Birleşmiş Milletler örgütünün kurulmasından sonra dünyanın her bölgesindeki savaşların önlenmesi doğrultusunda insancıl hukuk düzenlemeleri ve uygulamaları devreye girmesiyle, her türlü haksızlığın ve adaletsizliğin önüne geçilmesine çalışılmaktadır. İnsan hakları bir bütün olarak insanlık için bir büyük ideal olarak varlığını sürdürürken, insancıl hukuk da bunun tamamlayıcısı ve güvencesi olarak son dönemlerde devreye girmektedir. İnsancıl hukuk, yeni dönemde haklı savaş kuramının insancıl boyutu olarak öne çıkmakta ve haksız savaşların önlenmesi yolunda etkili olmaktadır. İnsancıl hukuk her türlü kuvvet kullanımını sınırlandırarak bütün savaş ihtimallerini ortadan kaldırmağa çalışmakta ve bu doğrultuda kalıcı hukuk düzenlemeleri yaparak haksız savaşa giden bütün yolları kapatmağa çalışmaktadır. İnsancıl hukuka göre her türlü kuvvete başvurma hakkı sınırlandırılmalı, tehlike durumlarında yasaklanmalı ve böylece toplumsal barış ortamları korunabilmelidir. Uluslararası antlaşmalar ve örgütler bu doğrultuda etkinliklerini sürdürerek her türlü haksız savaşa karşı önlem almak durumundadırlar.

Haklı savaş kuramının insancıl hukuk boyutu bütünüyle sivil halk kitlelerinin korunmasıdır. Öncelikle, toplum içinde aktif savaşan kesimler ile savaşmadan yaşam ve çalışma düzenlerini pasif bir biçimde sürdürmeğe çalışan kesimlerin birbirinden ayrılması insancıl hukukun önde gelen bir görevidir. Haksız savaşı körükleyerek başlatan ve hukuka aykırı bir biçimde sürdüren haksız kesimlere karşı, her türlü var olma ve yaşama haklarını korumak isteyen geniş halk kitlelerinin, sivil toplum anlayışı içerisinde hak ve özgürlüklerini kullanmağa devam edebilmeleri ancak yasal müdahaleler ile mümkün olabilmektedir. Saldırıda bulunan kesimler ile saldırı eylemlerine maruz kalan kesimlerin hukuksal açıdan korunmaları ya da güvence altına alınmaları tarafların ayrılmasıyla yapılabilmektedir. Haksız savaşa yol açan saldırı durumlarında tarafların birbirlerine karşı sahip oldukları hak ve özgürlükler ancak hukuk düzenleri içerisinde korunabilmektedir. Sivil halka verilebilecek zararların en az düzeye indirilmesi sorunu her zaman için öncelikle çözüme

bağlanması gereken bir konudur. Askeri hedefler ile sivil hedeflerin savaş sırasında birbirine karıştırılmasını önleyebilmek için, savaş bölgesine yakın alanlarda yaşayan insan topluluklarının güvenlik altına alınması her durumda öncelikli bir mesele olarak öne çıkmaktadır. Savaş koşullarında savaşan kesimler ile sivil kesimlerin birbirinden ayrılması sağlanırken, sıcak çatışma ortamlarında tarafların birbirine orantılı güç kullanıp kullanmadığı sorunu da dikkatle izlenmesi ve belirlenerek kamuoyuna açıklanması gereken bir konudur. Askeri ve sivil hedefleri birbirinden ayırmayan her türlü saldırının yasaklanması da gene öncelikle çözüme bağlanması gereken bir sorundur.

Haksız savaşlar sırasında savaşan tarafların kullandıkları silahlara ilişkin çeşitli sınırlamalar getirilmektedir. Biyolojik, kimyasal, nükleer silahlar ayrı ayrı ele alınarak değerlendirilmekte ve her çeşit silah türü için sınırlayıcı ve yasaklayıcı önlemler gündeme getirilmektedir. İnsancıl hukuk, haklı savaş kuramı doğrultusunda bu gibi silahların bütünüyle kullanılmasını yasaklayarak, insanlık dışı savaş olaylarının önüne geçmeğe çalışmaktadır. Saldırı ve işgal öncesinde insan hakları korunduğu gibi, savaş ortamında da bütün insan hak ve özgürlüklerinin korunması insancıl hukukun gereğidir. Bir ülkeye saldıran ya da işgal eden devletin baskı yönetimi altında da sivillerin korunması ve insan haklarının hukuka uygun bir biçimde yerine getirilmesi insancıl hukukun bir başka gereğidir. İnsanların yaşam haklarının korunması gibi, işkence ve kötü muamele yasağı ile bütün yargı güvenceleri gene devrede olmak durumundadır. Sivil halkın anayasa ve yasalar doğrultusunda sahip bulunduğu korumanın devam edebilmesi için savaşan tarafların gereken önlemleri alması insancıl hukukun bir başka gereği olarak ortaya çıkmaktadır. Sivil halkın sahip olduğu korunma haklarının asgari düzeyde gerçekleştirilmesi savaşan tarafların önde gelen sorumluluklarından birisidir. Sivil halkın hak ve özgürlüklerinin ortadan kaldırılması ülke güvenliğini tehlikeye sürüklediği gibi aynı zamanda çok ciddi zararlara ve mahrumiyetlere yol açabilmektedir. Haksız savaşın yol açtığı bu gibi sorunların çözüme kavuşturulmasında yerleşik devlet düzenlerinin yetersiz kaldığı aşamalarda, bir uluslararası yapılanma olarak Birleşmiş Milletlerin devreye girmesi söz konusu olmaktadır.

Birleşmiş Milletler iki büyük dünya savaşı sonrasında kurulmuş olan en üst düzeydeki küresel örgütlenme olarak, dünya barışının tesisini ve kalıcılığını amaç edinen bir yapılanmaya sahip bulunmaktadır. Geçmişten gelen haklı savaş kuramı kendiliğinden gerçeklik kazanamayınca. İnsanlık bunu gerçekleştirebilmek üzere harekete geçmiş ve bütün haksız savaşları önleyecek bir örgütlenmeye önce Birinci Dünya savaşı sonrasında Milletler Cemiyeti olarak gitmiş ama ikinci dünya savaşı önlenemeyince bu kez Birleşmiş Milletler gibi daha güçlü bir örgütlenme gerçekleştirilmiştir. Yirminci yüzyılın ikinci yarısından bu yana uluslararası alanda insan haklarını geçerli kılmaya çalışan Birleşmiş Milletler kuruluşu, idealize edilen düzeyde hak ve özgürlüklerin gerçekleşmediğini ve bunların yeterince güvenceden yoksun kaldığını görünce, bunun üzerine insancıl hukuku ikinci aşamada devreye sokarak bunun tesisini ve gerçekleştirilmesiyle ilgili olarak kendisine ödev vermiştir. Bu gün dünya kıtaları üzerinde var olan iki yüz civarındaki devletin Birleşmiş Milletler çatısı altında bir araya gelen temsilcileri hep birlikte hareket ederek dünyanın neresinde silahlı çatışma ya da savaş durumu varsa, bunu önleyebilmek üzere harekete geçmekte ve genel kurulda bütün üye ülkelerin katılı ile karar alarak güvenlik konseyine bu doğrultuda görev vermektedir. Emperyalist devletlerin sınırlarını genişletmek ve hegemonya alanını daha da büyük

alanlara yaymak doğrultusunda bölge ülkelerine ve komşularına yönelik saldırılarının önlenmesi ve bu doğrultuda gerekli önlemlerin alınması her zaman için Birleşmiş Milletler örgütünün başta gelen yükümlülüğü olmuştur. Üst düzey bir dünya örgütü olarak her zaman için haksız savaşların önlenmesi konusu Birleşmiş Milletlerin öncelikli gündemini oluşturmuştur. Baskı ve zulüm yönetimlerine karşı insanlığın başkaldırışı çizgisindeki haklı savaşların ötesinde, haksız savaşların giderek artması, küresel emperyalizmin dünya imparatorluğu kurma amacı yüzündendir.

Küresel emperyalizmin Siyonist lobilerin denetimi altında bulunması ve bunların din ve ırk devleti olarak İsrail'i dünyanın merkezinde kurarak genişletme planları, önce işgal ettikleri Filistin'de daha sonra da Irak ve Libya gibi bölge ülkeleri üzerinde haksız savaşlara yol açtığı gibi bugün de bir başka merkezi alan ülkesi olarak, Suriye'de bir büyük haksız savaş Atlantik emperyalizmi ile İsrail Siyonizmi işbirliği doğrultusunda gündeme getirilmektedir. Nereden bakılırsa bakılsın her yönü ile haksız olan bu Suriye savaşında da, emperyal güçler Filistin, Irak ve Libya'da olduğu gibi her türlü hukuk kuralını çiğneyerek büyük bir haksızlığa neden olmaktadır. Dünya kamuoyunun bu durumu yerinde değerlendirmesi gerekirken, küresel sermayenin güdümü altına sokulmuş olan medya kanalları ve basın organları hem emperyal hem de Siyonist bir saldırıya uğramış olan Suriye yönetimini suçlamayı sürdürerek tamamen aksi yönde bir dünya ortamı yaratabilmenin peşinde koşmaktadırlar. Suriye devleti, Osmanlı İmparatorluğunun dağılmasından sonra emperyalist Fransa'nın sömürge toprakları üzerinde bağımsız bir devlet olarak ikinci dünya sonrasında kurulmuştur. Soğuk savaşın son döneminde, Baas partisi yönetimi bölgeden geri çekilen Fransa'nın yerine devreye giren Rusya'nın desteği ile yönetime gelmiş ve yarım yüzyıla yaklaşan bir zaman dilimi içerisinde ülkeyi yönetmiştir. Bu dönem içerisinde İsrail ile sürekli savaşmak zorunda kalan Suriye, ülkenin su kaynaklarının bulunduğu Golan tepelerini Siyonist komşusunun işgal etmesini önleyememiş ve yüzden çok zor durumlara düşmüştür. Rusya'nın etkisi ile daha çok milli bir sosyalizm uygulaması içerisinde bulunan Baas rejimi, ülke içinde yaşayan halk kitlelerinin farklı kökenden gelen yapısını dikkate alan bir örgütlenme içerisine girerek ülke halkının büyük çoğunluğunun desteğini her zaman için yanında tutmuştur. Güçlü bir merkezi yönetim ile savunma savaşlarına rağmen ülkede istikrarlı bir gelişme yaşanmış ve Suriye bir Akdeniz ülkesi olarak batıya en fazla yüzü dönük olan bir Arap ülkesi olarak uluslararası alanda hem varlığını hem de etkinliğini bugüne kadar sürdürebilmiştir.

Soğuk savaş sonrasında dünyanın merkezinde yeni bir düzen kurma çabası içine giren emperyalizm İsrail'i merkez alarak hareket ettiği için bütün bölge ülkelerinin parçalanarak küçük eyaletler oluşumuna öncelik verilmiştir. Geline son aşamada, Filistin, Irak ve Libya'dan sonra sıranın Suriye'ye geldiği, daha sonraki aşamada ise İran, Arabistan, Mısır, Ürdün ve Türkiye'nin de bu doğrultuda parçalanarak bölgesel bir federasyon kurulacağı açıkça ifade edilmeğe başlanmıştır. Artık gizlenemeyecek bir duruma gelen emperyal ve Siyonist planlar doğrultusunda merkezi coğrafya ülkelerine yapılan saldırı savaşlarının hiçbir inandırıcı yönü kalmamıştır. Batılı gizli servislerin adamları tarafından yürütülen ayaklanma hareketleri, sosyal medya üzerinden yürütülen kışkırtma operasyonları, uluslararası bankacılık sistemi üzerinden gündeme getirilen ekonomik çöküş senaryoları ile bölgedeki bütün devletler önce çöküşe doğru iteklenmekte ve daha sonraki ikinci aşamada her türlü kışkırtma yolu denenerek küresel sermaye güdümündeki medya

organları aracılığı ile desteklenerek Birleşmiş milletler üyesi olan ve uluslararası hukuk düzenine göre ayrı tüzel kişiliklere sahip hukuk örgütlenmeleri olarak halen dünya haritasında yer sahibi olan devletler çökertilmeğe doğru haksız savaşlar yolu ile sürüklenmek istenmektedir.

Daha önceki ülkelerde yürütülen saldırı ve işgal olayları tırmandırılan savaşların haksızlığı bu kadar belli olmamıştır. Ne var ki, Irak saldırısı öncesinde kullanılan nükleer silah yalanları artık Suriye ile ilgili olarak geçerli olamamakta ve Irak deneyi sonrasında insanlığın uyanarak gerçekleri görmeğe başladığı anlaşılmaktadır. G-20 ülkelerinin yarısının, kimyasal silah bahanesi ile Suriye'ye saldırılmasına açıkça karşı çıkması da bu durumu doğrulamaktadır. Irak'ta kullanılan nükleer silah yalanlarına alet edilen eski Amerikan dışişleri bakanı Powell Birleşmiş Milletler önünde basın toplantısı yaparak istifa etmiş ve nükleer silah yalanlarına nasıl alet edildiğini dünya kamuoyuna açıklamıştır. Bu gibi örneklerden sonra, İsrail'i rahatlatmak uğruna bölge devletlerinin çökertilmesi ya da parçalanması senaryolarına hiç kimsenin inanması mümkün görünmemektedir.

Yalan, komplo, gizli planlar ve bu doğrultuda gündeme getirilen sahtekarlıklar emperyalizmin halk kitlelerini aldatma aracı olarak öne çıkarılınca, artık batının emperyalistlerine hiç kimsenin inanacak yönü kalmamış aksine, batı emperyalizmine karşı bütün dünya ülkelerinde halk hareketleri öne çıkmağa başlamıştır. Bugün Atlantik emperyalizmi ile İsrail Siyonizminin ortak saldırısına maruz kalan Suriye'nin arkasında, hem Arap Birliği hem İslam Birliği hem de bütün üçüncü dünya ülkeleri ortak bir dayanışma içerisinde yer almaktadırlar, çünkü dün Filistin, Irak ve Libya'da gündeme gelen haksız savaş bugün Suriye'de devam etmekte ama yarın bu gidişe dur diyebilecek bir uluslararası insiyatif devreye giremezse o zaman sıranın bir gün kendilerine gelebileceği gerçeğini artık iyice görmektedirler. Haksız savaş, on yılda Irak'ta iki milyona yakın insanın öldürülmesine neden olmuştur. Üç yıldır batılı gizli servisler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından sürdürülmekte olan Suriye savaşı dünya siyaset tarihine en büyük haksız savaşlardan birisi olarak geçerken üç yılda üç yüz bin insanın gene haksız yere yok olmasına neden olmuştur. Irak'ta olduğu gibi batılı gizli servisler bomba yüklü kamyonları Suriye'de bir gün Sünnilerin üzerine öteki gün Şiiilerin üzerine salmakta ve bu yoldan bir mezhep savaşı çıkartmaya çalışmaktadırlar. Onların emperyal planlarına göre Şiiiler ile Sünniler savaşırsa Suriye devleti çökecek ve parçalanacak, böylece gelecekte İsrail'e bağlanacak küçük eyalet devletlerinin oluşturulmasının önü açılacaktır. Bölge devletlerini ve halklarını aptal yerine koyan bu emperyal zihniyetin, yaşanan olaylardan ders almasını bilen bölge ülkelerinde artık eski oyunlar ile bir yerlere gidemeyeceklerini görmeleri gerekmektedir. Ancak bu gerçeğin görülmesinden sonra emperyal ve Siyonist planlara dayanan oyunların eskisi gibi sökmeyeceği anlaşılabilir ve merkezi coğrafyada haksız savaşlara dayanan bir yapılanma yerine haklı barış çabalarına dayanan çağdaş bir siyasal yapılanma gerçekleştirilebilecektir.

Küresel sermaye ve emperyalizmin her türlü baskı ve tehditlerine rağmen, Suriye savaşının da tıpkı Filistin, Irak ve Libya savaşları gibi haksız bir savaş olduğu iyice anlaşılmıştır. G-20 zirvesinin ikiye bölünmesi ve haksız emperyal savaş gerekçesi ile Suriye'ye askeri müdahale yapılamayacağı ortaya çıkmıştır. Savaş isteyen silah, petrol ve otomotiv lobileri ile birlikte Büyük İsrail'i kurmak isteyen Siyonist lobilerin işbirliği doğrultusunda Suriye'nin parçalanabilmesi için, dışarıdan askeri bir müdahale gerekmektedir. İç savaş yolu ile rejimin çökertilemeyeceği kesinlik kazanmış ayrıca Rusya, Çin, İran, Hindistan ve Brezilya gibi yeni büyük güçler ABD-İsrail ikilisinin haksız saldırı

girişimlerine açıktan karşı çıkmışlardır. İsrail'in güvenliği için on sene Orta Doğu'da savaşarak küresel alandaki üstünlüğünü yitiren Amerika Birleşik Devletleri, İsrail bağımlılığı yüzünden kendi güvenliğini tehlike altına atmıştır. Orta Doğu'ya İsrail yüzünden kilitlenen ABD pasifik okyanusundaki güvenliğini yitirmiş, Latin Amerika'daki etkisini Brezilya'ya kaptırmış, BRIC ülkelerinin pasifik okyanusunda gerçekleştirdikleri yeni yapılanma doğrultusunda ABD'nin ülkesel güvenliği tehdit altına girmiştir. Kendi güvenliğini koruyamayan ABD artık Orta Doğu'da savaş istememekte, bozulan eski hegemonyasını yeniden onarma doğrultusunda okyanuslardaki varlığını güçlendirmeye ağırlık vermektedir. Son dönemde ABD'nin bu doğrultuda BRIC ülkelere karşı, Britanya İmparatorluğu, Avustralya, Kanada ve Güney Afrika ile işbirliğine öncelik verdiği görülmektedir. İsrail bu durumda ABD açısından beşinci ülke konumuna gelmekte ve ABD'yi artık kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirememektedir. Obama'nın bir türlü savaş kararı almamasının arkasında böylesine yeni bir durumun öncelikli rolü vardır. Ayrıca ABD Rusya ile de paslaşarak dünya barışı doğrultusunda yeni adımlar da atmaktadır.

Küresel sermayeyi ele geçirmiş olan Siyonist lobilerin Büyük İsrail senaryoları doğrultusunda Suriye'ye yönelik savaş girişimleri hiçbir haklı nedene dayanmamaktadır. Ancak fanatik dincilerin öne sürdüğü Armegeddon senaryoları ile açıklanmağa çalışılan bu haksız Suriye savaşıyla Hz. İsa'yı gökten indirmek ve Evanjelik tarikatlarının inancı doğrultusunda bir yeryüzü imparatorluğu kurmak gibi metafizik alana kayan açıklamalar ile hiçbir haksız savaş haklı bir çizgiye çekilemez. Dünya koşullarında yaratılan haksızlık, dini inançlar üzerinden açıklanmağa çalışılırsa o zaman fizik ve metafizik olaylar birbirine karışmakta ve gizli örgütlerin amacı olan yeni bir dünya düzeni öncesinde büyük bir kaotik ortam yaratılmağa çalışılmaktadır. Suriye devleti tarihin belirli bir aşamasında güçler kavgası yüzünden Osmanlı İmparatorluğunun dağılmasıyla ortaya çıkmış bir siyasal yapılanmadır. Şimdi de gene güçler çekişmesi doğrultusunda ortadan kaldırılmak istenmektedir.

Herkesin kendini savunma hakkı kutsal olduğuna göre böylesine haksız bir saldırı ile ortadan kaldırılmak istenen Suriye devletinin kendini korumasını doğal karşılamak gerekir. Ayrıca her türlü din ve mezhep ayırımının ötesinde yüzlerce yıl birlikte yaşamış olan Suriye halkının da, mezhep ayrılıkları körüklenerek birbiriyle çatıştırılmak istenmesi de çok büyük bir haksız savaşın göstergesidir. Siyonistler dünyanın merkezine egemen olsun diye Orta Doğu'da din ve mezhep savaşı çıkartılmak istenmesinin hiçbir haklı açıklaması olamaz. Konuya Türkiye açısından bakıldığında, böylesine haksız bir savaşa Türkiye'nin bütün komşu devletleri karşısına alarak alet olmasının hiç haklı nedeni olmadığı gibi, her türlü siyasal ve ulusal akla da aykırı düşmektedir. İsrail ile anlaşıp Suriye'yi bölüşmek isteyenler, kendi devletlerinin parçalanmasına giden yolda kullandıklarını da iyi bilmek durumundadırlar. Bugün Suriye'de yaşananların benzeri, eğer Türkiye bu haksız savaşa girerse Anadolu toprakları üzerinde de yaşanabilecek ve savaş sonrasında **Lozan Antlaşmasından Sevr Antlaşması düzenine geçiş yaşanacaktır**. Türkiye komşu devletler ve bölge ülkeleri ile işbirliği yaparak bu haksız savaşın önlenmesinde öncülük yaparsa, Cumhuriyetin barış ilkesi bölgede gerçekleşebilecektir.

Haksız savaşa alet olanlar, Türkiye'nin geleceğini düşünmek zorundadırlar.

(Eylül 2013)